

INHOUD

OUDE TESTAMENT

GENESIS	1
EXODUS	55
LEVITICUS	101
NUMERI	134
DEUTERONOMIUM	180
JOZUA	219
RICHTEREN	245
RUTH	272
1 SAMUEL	276
2 SAMUEL	310
1 KONINGEN	339
2 KONINGEN	373
1 KRONIEKEN	406
2 KRONIEKEN	435
EZRA	473
NEHEMIA	485
ESTHER	501
JOB	510
PSALMEN	563
SPREUKEN	703
PREDIKER	754
HOGLIED	764
JESAJA	775
JEREMIA	875
KLAAGLIEDEREN	950
EZECHIËL	963
DANIËL	1021
HOSEA	1039
JOËL	1054
AMOS	1061
OBADJA	1073
JONA	1075
MICHA	1078
NAHUM	1088

HABAKUK	1093
ZEFANJA	1098
HAGGAÏ	1103
ZACHARIA	1106
MALEACHI	1118

NIEUWE TESTAMENT

MATTHEÛS	1125
MARKUS	1163
LUKAS	1187
JOHANNES	1228
HANDELINGEN	1258
ROMEINEN	1297
1 KORINTHE	1314
2 KORINTHE	1330
GALATEN	1341
EFEZE	1347
FILIPPENZEN	1353
KOLOSSENZEN	1357
1 THESSALONICENZEN	1361
2 THESSALONICENZEN	1365
1 TIMOTHEÛS	1367
2 TIMOTHEÛS	1372
TITUS	1376
FILEMON	1378
HEBREEËN	1379
JAKOBUS	1392
1 PETRUS	1397
2 PETRUS	1402
1 JOHANNES	1405
2 JOHANNES	1410
3 JOHANNES	1411
JUDAS	1412
OPENBARING	1414

**HET
OUDE TESTAMENT**

HET EERSTE BOEK VAN MOZES

GENESIS

DE SCHEPPING

1 ^aIn het begin schiep God de hemel en de aarde. ²De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water. ³En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht. ⁴En God zag het licht dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis. ⁵En God noemde het licht dag en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag.

⁶En God zei: Laat er een gewelf zijn in het midden van het water, en laat dat scheiding maken tussen water en water! ⁷En God maakte dat gewelf en maakte scheiding tussen het water dat ^conder het gewelf is, en het water dat ^dboven het gewelf is. En het was zo. ⁸En God noemde het gewelf hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag.

⁹En God zei: ^eLaat het water dat onder de hemel is, in één plaats samenvloeien en laat het droge zichtbaar worden! En het was zo. ¹⁰En God noemde het droge aarde en het samengevloeiende water noemde Hij zeeën; en God zag dat het goed was. ¹¹En God zei: Laat de aarde groen doen opkomen, zaaddragend gewas, vruchtbomen, die naar hun soort vrucht dragen, waarin hun zaad is op de aarde! En het was zo. ¹²En de aarde bracht groen voort, zaaddragend gewas naar zijn soort en bomen die vrucht dragen waarin hun zaad is, naar hun soort. En God zag dat het goed was. ¹³Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag.

¹⁴En God zei: ^fLaten er lichten zijn aan het hemelgewelf om scheiding te maken tussen de dag en de nacht; en laten zij zijn tot tekenen, en tot *aanduiding van vaste tijden en van dagen en jaren!* ¹⁵En laten zij tot lichten zijn aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde! En het was zo.

¹⁶En God maakte de twee grote lichten: het

grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren. ¹⁷En God plaatste ze aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde, ¹⁸om de dag en de nacht te beheersen en om scheiding te maken tussen het licht en de duisternis. En God zag dat het goed was. ¹⁹Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vierde dag.

²⁰En God zei: Laat het water wemelen van wemelende levende wezens; en laten er vogels boven de aarde vliegen, langs het hemelgewelf! ²¹En God schiep de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens waarvan het water wemelt, naar hun soort, en alle gevleugelde vogels naar hun soort. En God zag dat het goed was. ²²En God zegende ze en zei: ^hWees vruchtbaar, word talrijk, en vervul het water van de zeeën; en laten de vogels talrijk worden op de aarde! ²³Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vijfde dag.

²⁴En God zei: Laat de aarde levende wezens naar hun soort voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren van de aarde, naar zijn soort! En het was zo. ²⁵En God maakte de wilde dieren van de aarde naar hun soort, het vee naar hun soort, en alle kruipende dieren van de aardbodem naar hun soort. En God zag dat het goed was.

²⁶En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! ²⁷En God schiep de mens ⁱnaar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; ^jmanneeljk en vrouwelijk schiep Hij hen. ²⁸En God zegende hen en God zei tegen hen: ^kWees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde

^a1:1 Job 38:4; Ps. 33:6; 89:12; 136:5; Hand. 14:15; 17:24; Hebr. 11:3 ^b1:6 Ps. 33:6; 104:2; 136:5; Spr. 8:28; Jes. 42:5; Jer. 10:12; 51:15 ^c1:7 Ps. 33:7; 136:6; Spr. 8:24 ^d1:7 Ps. 148:4 ^e1:9 Job 26:10; 38:8; Ps. 24:2; 33:7; 136:6

^f1:14 Ps. 136:7 ^g1:15 Deut. 4:19; Jer. 31:35 ^h1:22 Gen. 8:17 ⁱ1:27 Gen. 5:1; 9:6; 1 Kor. 11:7; Efez. 4:24; Kol. 3:10 ^j1:27 Matt. 19:4 ^k1:28 Gen. 8:17; 9:1,2,7

1:5 Toen ... geweest - Letterlijk: En het werd avond en het werd morgen; zie ook de verzen 8, 13, 19, 23 en 31.

kruipen!²⁹ En God zei: Zie ^aIk geef u al het zaaddragende gewas dat op heel de aarde is, en alle bomen waaraan zaaddragende boomvruchten zijn; dat zal u tot voedsel dienen.³⁰ ^bMaar aan al de dieren van de aarde, aan alle vogels in de lucht en aan al wat over de aarde kruipt, waarin leven is, heb Ik al het groene gewas tot voedsel gegeven. En het was zo.³¹ En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, ^chet was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

2 Zo zijn de hemel en de aarde voltooid, en heel hun legermacht.² ^dToen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, rustte Hij op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had.³ En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken.

DE SCHEPPING VAN DE MENS

⁴ Dit is wat uit de hemel en de aarde voortkwam,⁴ toen zij geschapen werden. Op de dag dat de HEERE God aarde en hemel maakte – ⁵ er was nog geen enkele veldstruik op de aarde en er was nog geen enkel veldgewas opgekomen, want de HEERE God had het niet laten regenen op de aarde; en er was geen mens om de aardbodem te bewerken,⁶ maar een damp steeg uit de aarde op en bevochtigde heel de aardbodem – ⁷ toen vormde de HEERE God de mens uit ^ehet stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens ^ftot een levend wezen.⁸ Ook plantte de HEERE God een hof in Eden, in het oosten, en Hij plaatste daar de mens, die Hij gevormd had.⁹ En de HEERE God liet allerlei bomen uit de aardbodem opkomen, begerenswaardig om te zien en goed om van te eten; ook ^gde boom des levens, in het midden van de hof, en de boom van de kennis van goed en kwaad.

¹⁰ Een rivier kwam voort uit Eden om de hof te bevochtigen. En vandaar splitste hij zich en vormde vier hoofdstromen.

¹¹ De naam van de eerste rivier is Pison; die is het die rond heel het land van Havila stroomt, waar het goud is.¹² En het goud van dit land is goed; ook is er balsemhars en de edelsteen onyx.¹³ En de naam van de tweede rivier is Gihon; die is het die rond heel het land Cusj stroomt.¹⁴ En de naam van de derde rivier is Tigris; die loopt ten oosten van Assur. En de vierde rivier is de Eufraat.

¹⁵ De HEERE God nam de mens, en zette hem in de hof van Eden om die te bewerken en te onderhouden.¹⁶ En de HEERE God gebood de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten,¹⁷ maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven.

¹⁸ Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem.

¹⁹ De HEERE God vormde uit de aardbodem alle dieren van het veld en alle vogels in de lucht, en bracht die bij Adam ^hom te zien hoe hij ze noemen zou; en zoals Adam elk levend wezen noemen zou, zo zou zijn naam zijn.²⁰ Zo gaf Adam namen aan al het vee en aan de vogels in de lucht en aan alle dieren van het veld; maar voor de mens vond hij geen hulp als iemand tegenover hem.²¹ Toen liet de HEERE God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel; en Hij nam een van zijn ribben en sloot de plaats ervan toe met vlees.²² En de HEERE God bouwde de rib die Hij ⁱuit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam.²³ Toen zei Adam:

Deze is ditmaal

^jbeen van mijn beenderen,
en vlees van mijn vlees!

Deze zal mannin^k genoemd worden,
want uit de man
is zij genomen.

²⁴ ^lDaarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten;^k en zij zullen tot één vlees zijn.

²⁵ En zij waren beiden ^mnaakt, Adam en zijn vrouw, maar zij schaamden zich niet.

^a1:29 Gen. 9:3; Ps. 104:14,15 ^b1:30 Ps. 104:14 ^c1:31 Deut. 32:4; Mark. 7:37 ^d2:2 Ex. 20:11; 31:17; Deut. 5:14; Hebr. 4:4 ^e2:7 1 Kor. 15:47 ^f2:7 1 Kor. 15:45 ^g2:9 Openb. 2:7 ^h2:22 1 Kor. 11:8 ⁱ2:23 Mal. 2:14; Efez. 5:30,31 ^j2:24 Matt. 19:5; Mark. 10:7; Efez. 5:31 ^k2:24 1 Kor. 6:16; Efez. 5:28,29 ^l2:25 Gen. 3:7

2:4 Dit is wat uit de hemel en de aarde voortkwam - Letterlijk: Dit zijn de afstammelingen van de hemel en de aarde. 2:19 Adam - Volgens Griekse vertaling; Hebreeuws: de mens; dit geldt voor meerdere tekstplaatsen in de hoofdstukken 2, 3 en 4. 2:23 mannin - Of: vrouw; het Hebreeuwse 'ishah' (vrouw) lijkt op 'ish' (man).

DE ZONDEVAL

3 De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof? ² En de vrouw zei tegen de slang: Van de vrucht van de bomen in de hof mogen wij eten, ³ maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: U mag daarvan niet eten en hem niet aanraken, anders sterft u. ⁴ Toen zei de slang ^a tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven. ⁵ Maar ^b God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en *dat* u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.

⁶ En de vrouw zag dat die boom goed was om ervan te eten en dat hij een lust was voor het oog, ja, een boom die begeerenswaardig was om er verstandig door te worden; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook *wat* aan haar man, die bij haar was, ^c en hij at *ervan*. ⁷ Toen werden de ogen van beiden geopend en zij merkten dat zij ^d naakt waren. Zij vlochten vijgenbladeren samen en maakten voor zichzelf schorten.

⁸ En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. ^e Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof. ⁹ En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u? ¹⁰ En hij zei: Ik hoorde Uw stem in de hof en ik werd bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij. ¹¹ En Hij zei: Wie heeft u verteld dat u naakt bent? Hebt u van die boom gegeten waarvan Ik u geboden had daar niet van te eten? ¹² Toen zei Adam: De vrouw die U gaf om bij mij te zijn, die heeft mij van die boom gegeven en ik heb *ervan* gegeten. ¹³ En de HEERE God zei tegen de vrouw: Wat hebt u daar gedaan! En de vrouw zei: ^f De slang heeft mij bedrogen en ik heb *ervan* gegeten. ¹⁴ Toen zei de HEERE God tegen de slang:

Omdat u dit gedaan hebt,
bent u vervloekt
onder al het vee en onder alle
dieren van het veld!

Op uw buik zult u gaan en stof zult u eten, al de dagen van uw leven.

¹⁵ En Ik zal ^g vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht;

⁹ Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen.

¹⁶ Tegen de vrouw zei Hij:
Ik zal uw moeite in uw zwangerschap ^h zeer groot maken; met pijn zult u kinderen baren. Naar uw man zal uw begeerte uitgaan, ⁱ maar hij zal over u heersen.

¹⁷ En tegen Adam zei Hij: Omdat u geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw en van die boom gegeten hebt waarvan Ik u geboden had: U mag daarvan niet eten,

is de aardbodem omwille van u vervloekt; met zwoegen zult u daarvan eten, al de dagen van uw leven;

¹⁸ dorens en distels zal hij voor u laten opkomen en u zult het gewas van het veld eten.

¹⁹ In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren.

²⁰ En Adam gaf zijn vrouw de naam Eva, ^j omdat zij moeder van alle levenden is. ²¹ En de HEERE God maakte voor Adam en voor zijn vrouw kleren van huiden en kleedde hen *daarmee*.

²² Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven! ²³ Daarom zond de HEERE God hem weg uit de hof van Eden, om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was.

²⁴ Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlammend zwaard, dat heen en weer bewoog, ^k om de weg naar de boom des levens te bewaken.

^a3:4 2 Kor. 11:3 ^b3:5 Joh. 8:44 ^c3:6 Rom. 5:12,14,15 enz.; 1 Tim. 2:14 ^d3:7 Gen. 2:25 ^e3:13 Openb. 12:13 ^f3:15 Matt. 4:1 ^g3:15 Kol. 2:15 ^h3:16 1 Kor. 14:34; 1 Tim. 2:11,12; Tit. 2:5; 1 Petr. 3:6

^{3:8} de wind in de namiddag - Letterlijk: de wind van de dag. ^{3:16} uw moeite in uw zwangerschap - Letterlijk: uw zwoegen en uw zwangerschap. ^{3:20} Eva betekent: leven. ^{3:24} een vlammend zwaard, dat heen en weer bewoog - Letterlijk: en de vlam van het wentelende zwaard.

KAÏN EN ABEL

4 En Adam had gemeenschap met Eva,* zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Kaïn,* en zei: Ik heb een man van de HEERE gekregen! ² En zij baarde opnieuw: zijn broer Abel. Abel werd herder van kleinvee en Kaïn werd bewerker van de aardbodem. ³ En het gebeurde na verloop van dagen dat Kaïn van de opbrengst van de aardbodem aan de HEERE een offer bracht. ⁴ Ook Abel bracht *een offer*, van de eerstgeborenen van zijn kleinvee en van hun vet. ⁵ De HEERE nu sloeg acht op Abel en op zijn offer, ⁵ maar op Kaïn en op zijn offer sloeg Hij geen acht. Toen ontstak Kaïn in grote *woede* en liet hij zijn hoofd* zakken. ⁶ En de HEERE zei tegen Kaïn: Waarom bent u *in woede* ontstoken en waarom heeft u uw hoofd laten zakken? ⁷ Is het niet zo dat u, als u het goede doet, *uw hoofd* kunt opheffen? Maar als u niet het goede doet, ligt de zonde aan de deur. Naar u gaat zijn begeerte uit, maar u moet over hem heersen.

⁸ En Kaïn sprak met zijn broer Abel. En het gebeurde, toen zij op het veld waren, dat Kaïn zijn broer Abel aanviel ^b en hem doodde. ⁹ En de HEERE zei tegen Kaïn: Waar is Abel, uw broer? En hij zei: Ik weet *het* niet; ben ik de hoeder van mijn broer?

¹⁰ En Hij zei: Wat hebt u gedaan! ^c Er is een stem van het bloed van uw broer, dat van de aardbodem tot Mij roept. ¹¹ Nu dan, u bent vervloekt, weg van de aardbodem, die zijn mond heeft opgedaan om het bloed van uw broer uit uw hand op te nemen. ¹² Als u de aardbodem bewerkt, zal die u zijn volle opbrengst niet meer geven; ^d u zult dolend en dwalend over de aarde *gaan*. ¹³ En Kaïn zei tegen de HEERE: Mijn misdaad is te groot om vergeven te worden.* ¹⁴ Zie, U verdrijft mij heden van het aangezicht van de aardbodem en ik zal voor Uw aangezicht verborgen zijn en dolend en dwalend over de aarde *gaan*; ^e en het zal zo zijn dat al wie mij tegenkomt, mij zal doden. ¹⁵ Maar de HEERE zei tegen hem: Daarom zal al wie Kaïn doodt zeventvoudig gewroken worden! En de HEERE merkte Kaïn met een teken, zodat niemand die

hem tegenkwam, hem zou doden. ¹⁶ Toen ging Kaïn weg van het aangezicht van de HEERE; en hij woonde in het land Nod,* ten oosten van Eden.

NAGESLACHT VAN KAÏN

¹⁷ En Kaïn had gemeenschap met zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Henoeh. *Kaïn* was een stad aan het bouwen, en hij noemde de naam van die stad naar de naam van zijn zoon, Henoeh. ¹⁸ En bij Henoeh werd Hirad geboren; en Hirad verwekte Mechujaël; en Mechujaël verwekte Methusaël; en Methusaël verwekte Lamech. ¹⁹ Lamech nam voor zichzelf twee vrouwen; de naam van de ene was Ada, en de naam van de andere Zilla. ²⁰ Ada baarde Jabal; die werd de vader van wie tenten bewonen en vee houden. ²¹ En de naam van zijn broer was Jubal. Deze werd de vader van allen die harp en fluit kunnen bespelen. ²² Ook Zilla baarde: Tubal Kaïn, een smid, *vader van* alle koper- en ijzerbewerkers; en de zuster van Tubal Kaïn was Naëma. ²³ En Lamech zei tegen zijn vrouwen:

Ada en Zilla, luister naar mijn stem, vrouwen van Lamech, hoor mijn woorden aan: Voorzeiker! Ik doodde een man om mijn wond en een jongen om mijn striem!

²⁴ Want Kaïn wordt ^fzevenvoudig gewroken, maar Lamech zeventig maal zevenmaal.

NAGESLACHT VAN SETH

²⁵ En Adam had opnieuw gemeenschap met zijn vrouw en zij baarde een zoon, en zij gaf hem de naam Seth.* Want, *zei ze*, God heeft mij *ander nageslacht gegeven** in de plaats van Abel; Kaïn heeft hem immers gedood. ²⁶ En ook bij Seth werd een zoon geboren, en hij gaf hem de naam Enos. Toen begon men de Naam van de HEERE aan te roepen.

^a 4:4 Hebr. 11:4 ^b 4:8 Matt. 23:35; 1 Joh. 3:12; Judas vs. 11 ^c 4:10 Hebr. 12:24 ^d 4:12 Spr. 28:17

^e 4:14 Job 15:20,21 enz. ^f 4:24 Vers 15

4:1 had *gemeenschap met Eva* - Letterlijk: hij kende Eva; zie ook de verzen 17 en 25. 4:1 Kaïn betekent: gekregen. 4:5 Letterlijk: gezicht, zie ook vers 6. 4:13 *Mijn misdaad ... te worden* - Of: mijn schuld is te groot om te dragen. 4:16 *Nod* betekent: dwalen. 4:25 *Seth* betekent: zetting. 4:25 *gegeven* - Letterlijk: gezet.

PSALMEN

DE BERIJMING VAN 1773

1 Wel - za - lig hij, die in der bo - zen raad
 niet wan - delt, noch op 't pad der zon - daars staat,
 noch ne - der - zit, daar zul - ken sa - men - rot - ten,
 die roe - ke - loos met God en gods - dienst spot - ten,
 maar 's HEE - REN wet blij - moe - dig dag en nacht
 her - denkt, be - peinst en ij - ve - rig be - tracht.

- 2 Want hij zal zijn *gelijk een frisse boom, in vetten grond gepland bij enen stroom, die op zijn tijd met vruchten is beladen en sierlijk pronkt met onverwelkte bladen. Hij groeit zelfs op in ramp en tegenspoed, het gaat hem wel, 't gelukt hem wat hij doet.*
- 3 Gans anders is 't met *hem, die 't kwaad bemint: hij is als kaf, dat wegstuift voor den wind, geen zondaar zal 't gewis verder ontkomen, als in 't gericht door God wordt wraak genomen. Hij, die van deugd en godsvrucht is ontaard, zal niet bestaan, waar 't vrome volk vergaârt.*
- 4 De HEER' toch slaat der *mensen wegen gâ, en wendt alom het oog van Zijn genâ op zulken, die, oprecht en rein van zeden, met vasten gang het pad der deugd betreden. God kent hun weg, die eeuwig zal bestaan, maar 't heilloos spoor der bozen zal vergaan.*

1 Wat drift be-heerst het woe-dend hei-den-dom
 en heeft het hart der vol-ken in-ge-no-men?
 De ko-nin-gen ver-hef-fen zich al-om,
 de vor-sten zijn ver-me-tel saâm-ge-ko-men,
 om God, den HEER', zelfs naar de kroon te ste-ken
 en te-gen Zijn Ge-zalf-de op te staan.
 Zij spre-ken saâm: „Laat ons Hun ban-den bre-ken,
 en van Hun juk en tou-wen ons ont-slaan!”

2 *Maar d' Opperheer, Die Zijn gedachten stoel
 op starren sticht en grondvest op de wolken,
 zal lachen met dat vruchteloos gewoel
 en spotten met den waan der dwaze vol-ken.
 God zal Zijn wraak ontdekken voor hun ogen;
 straks gloeit de lucht door 't vlammend bliksemlicht.
 't Is God, Die spreekt; Hij dondert uit den hoge
 en jaagt den schrik Zijn haat'ren in 't gezicht:*

3 *„Durft gij bestaan te twisten met Mijn kracht?
 Zal nietig stof Mij 't hoog gezag ontwringen,
 of weerstand biën aan Mijn geduchte macht?
 Ontziet Mijn toorn, verdoolde stervelin-gen,
 gij zult vergeefs Mijn rijksbestel weerstreven.
 Mijn Koning is gezalfd door Mijn beleid!*

Hij, door *Mijn* hand op *Sions troon* verheven,
heerst op den berg van *Mijne* heiligheid."

- 4 En *Ik*, die *Vorst*, met zoveel *macht* bedeed,
zal *Gods besluit* aan 't *wereldrond* doen horen.
Hij *sprak tot Mij*: „*k Heb heden U* geteeld:
Gij *zijt Mijn* zoon, Gij *zijt Mijn* eengeboren'.
Zeg *vrij Uw* eis, Ik zal *Uw* *macht* verhogen,
opdat *Uw* naam alom ontzaglijk zij;
het *heidendom* ligg' voor *Uw* *stoel* gebogen
en 't *eind der aard*' erkenn' *Uw* heerschappij!"
- 5 „*Uw* *ijz'ren* staf, die al hun *macht* verplet,
maak' hen *eerlang* eerbiedig' onderzaten
en *noodzaak*' hen te buigen voor *Uw* wet,
of *sla z'* aan gruis als *pottenbakkersva-*ten!"
O *vorsten*, wilt de *wet der wijsheid* horen,
eer *gij God Zelf* en *Zijn Gezalfde* hoont!
O *rechters*, tot den *stoel der eer* gekoren,
verdraagt *Zijn* tucht, die u *Zijn* liefde toont!
- 6 Vreest 's *HEEREN* *macht* en dient *Zijn* *Majesteit*.
Juicht, bevend op 't *gezicht van Zijn* vermogen,
en *kust den Zoon*, vanouds u toegezeit,
eer u *Zijn* toorn verdelg' voor *aller* o-gen,
u op uw weg tot *stof* doe wederkeren,
wanneer *Zijn* *wraak*, getergd door uw *gedrag*,
u onverhoeds zou door haar *gloed* verteren
tot *staving* van *Zijn* lang gehoond gezag.
- 7 Welzalgig zij, die naar *Zijn* *reine* leer
in *Hem* hun *heil*, hun *hoogst* *geluk* beschouwen,
die *Sions* *Vorst* erkennen voor hun *Heer*;
welzalgig zij, die vast op *Hem* betrouwen!

Gezang 1

1760

De Tien geboden des HEEREN

Exodus 20:1-17; Deuteronomium 5:6-21

1 Mijn ziel, her-denk met hei - lig be - ven,
hoe God, met ma - jes - teit be - kleed,
Zijn wet op Ho - reb heeft ge - ge - ven,
waar Hij deez' woor - den ho - ren deed:

- 2 „Ik ben de HEER', uw God en Koning,
Die van Egypte u bevrij',
u leidend uit uw slaafse woning;
dient dan geen goden nevens Mij.
- 3 Voor beeldendienst zult gij u wachten;
Ik ben de HEER', een ijd'rig God;
'k straf dien in drie en vier geslachten,
maar schenk Mijn dienaars 't zaligst lot.
- 4 Misbruikt geenszins den naam des HEEREN;
zweert nimmer enen vals eed;
want hun, die Zijnen naam onteren,
is Zijn getergde wraak gereed.
- 5 Gedenkt en viert, met vee en magen,
den sabbat, na zesdaagse vlijt;
God schiep 't heelal in zoveel dagen
en heeft den sabbat Zich gewijid.
- 6 Gij zult uw ouders need'rig eren,
opdat uw God, Die eeuwig leeft,
uw dagen gunstig moog' vermeëren
in 't land, dat Zijne hand u geeft.

Gezang 1, 2

- 7 Gij zult niet doodslaan, noch u wreken.
Breekt nooit den echt. Steelt niemands goed.
Gij zult geen vals getuig'nis spreken,
bemint elk met een vroom gemoed
- 8 Uw hart zal nimmer iets begeren
van alles, wat uws naasten is.
Uw ziel zal, als uw mond, God eren,
en houden Zijn getuigenis."
- 9 Och, of wij Uw geboôn volbrachten!
Genâ, o hoogste Majesteit!
Gun door 't geloof in Christus krachten,
om die te doen uit dankbaarheid.

Gezang 2

De lofzang van Maria

Lukas 1:46-55

1 Mijn ziel ver - heft Gods eer;
mijn geest mag blij den Heer',
mijn Za - lig - ma - ker noe - men,
Die, in haar la - gen staat,
Zijn dienst - maagd niet ver - smaadt,
maar van Zijn gunst doet roe - men.

- 2 Want ziet, om 's Heeren daân,
zal elk geslacht voortaan
alom mij zalig spreken;
wijl God, na ramp en leed,

mij *grote dingen* deed;
nu is Zijn *macht* gebleken.

- 3 Hoe *heilig is Zijn* naam!
Laat *volk bij volk* te zaâm
barmhartigheid verwachten;
nu *Hij de zaligheid*,
voor *die Hem vreest*, bereidt,
door al de *nageslachten*.
- 4 Des *Heeren arm* is sterk,
Hij deed een krachtig werk;
die hoog zijn van gevoelen,
heeft *Hij verstrooid*, verward,
met *alles, wat het hart*
dier *trotsen mocht* bedoelen.
- 5 Die *stout zijn op hun* macht,
heeft *Hij versmaad*, veracht,
gestoten van de tronen;
maar *Hij verhoogt en hoedt*
het *nederig gemoed*,
waarin *Zijn Geest wil* wonen.
- 6 Hij *heeft na lang* geduld,
met *goederen* vervuld
der *hongerigen* monden;
Hij *zag geen rijken* aan,
maar *heeft z' in hunnen* waan,
gans ledig *weggezonden*.
- 7 Zijn *goedheid* klom ten top;
Hij *nam Zijn Isrel* op
naar 't *heil, Zijn knecht* beschoren;
gelijk *Hij, ons ten* troost,
aan *Abram en zijn* kroost,
voor eeuwig *had* gezworen.

REGISTER

Psalmen	1445
Gezangen	1760
Aanwijzingen van enige Psalmen en Gezangen	1778
Alfabetisch register Psalmen	1783
Alfabetisch register Gezangen	1798
Heidelbergse Catechismus	1801
Nederlandse geloofsbelijdenis	1816
Dordtse leerregels	1832
Apostolische geloofsbelijdenis	1852
Geloofsbelijdenis van Nicea	1853
Geloofsbelijdenis van Athanasius	1854
De Wet van de HEERE	1856
DE LITURGIE – FORMULIEREN (HERTAALD)	
Formulier om de Heilige Doop te bedienen aan de kleine kinderen van de gelovigen	1860
Formulier om de Heilige Doop te bedienen aan volwassen personen	1862
Formulier om het Heilig Avondmaal te houden	1864
Formulier van de ban of de uitsluiting uit de gemeente van Christus	1869
Formulier van de wederopneming van buitengeslotenen in de gemeente van Christus	1871
Formulier voor de bevestiging of verbintenis van dienaren van het Goddelijk Woord	1872
Formulier voor de bevestiging van ouderlingen en diakenen	1876
Formulier om het huwelijk voor de gemeente van Christus te bevestigen	1879
Formulier voor de openbare geloofsbelijdenis	1882

DE LITURGIE – CHRISTELIJKE GEBEDEN

Gebed des zondags vóór de predikatie	1885
Een gebed voor allen nood der christenheid des zondags na de predikatie	1886
Een gebed vóór de leer van den Catechismus	1888
Een gebed na de leer van den Catechismus	1888
Een kort gebed vóór de predikatie in de week	1888
Een kort gebed na de predikatie in de week	1889
Het morgengebed	1889
Het avondgebed	1890
Een gebed vóór de handelingen des kerkeraadts	1890
Een gebed na de handelingen des kerkeraadts	1891
Een gebed vóór de vergadering der diakenen	1891
Een gebed vóór het eten	1892
Een gebed na het eten	1892
Gebed voor kranke en aangevochten mensen	1892
 Kort begrip der christelijke religie	 1895
 De ziekentroost	 1903

DE LITURGIE – FORMULIEREN (OVERIG)

Belijdenisvragen Voetius	1911
Formulier voor de openbare belijdenis des geloofs (CGK)	1912